

Previsible com pocs, Mariano Rajoy ha apartat del consell de ministres els tres membres que ja es trobaven en l'edat de la jubilació. Així, Jorge Fernández Díaz (66 anys), José Manuel García-Margallo (72) i Pedro Morenés (66) abandonen les respectives carteres amb raons de sobra. L'ex-responsable d'Interior havia estat reprovat pel Congrés després d'orquestrar una conxorxa antisobiranista des dels poders de l'Estat. L'ex-titular d'Afers Exteriors s'havia caracteritzat per la profusió de declaracions incòmodes en un executiu tan conservador i políticament correcte com el del PP. I, per últim, Morenés, que hi ha passat sense pena ni glòria, va demanar a Rajoy de no renovar el càrrec.

Cristóbal Montoro, el ministre d'Hisenda, va complir 65 anys l'estiu del 2015, tot just quan els actuals governs valencià i balear van començar a caminar. En el seu cas, però, no abandona el Govern, sinó que continuarà sent el principal malson dels executius valencià i balear, afectats per un sistema de finançament pervers –en especial, en el cas del País Valencià, un territori pobre que paga com a ric– que ha de renegociar-se durant la legislatura en curs. Ja fa dos anys que hauria d'haver-se revisat, però la conjuntura política espanyola –amb unes eleccions a la vista, primer, i una interinitat que s'ha allargat més de 300 dies, amb repetició electoral inclosa– ho ha impossibilitat.

Les expectatives d'un finançament sensiblement millor resten en l'aire, per tant. Montoro no ha ofert gestos inequívocs de transitar en aquesta direcció. Quan valencians i balears escolten que el nou model ha de beneficiar-los "sense perjudicar ningú", tremolen de valent, perquè aquest discurs ja els sona, no els ve de nou. De la seua banda, els mandataris catalans, en ple debat sobiranista, ni tan sols presten atenció a una fita –la de la reforma del finançament– que consideren utòpica. Més utòpica que no la independència, aviat és dit.

El nou Govern espanyol està tan escorçat cap a ponent com l'anterior. Hi ha una sola catalana –Dolors Montserrat, a Sanitat, una cartera menor, sense gaires competències– i cap valencià ni balear. Tres territoris superpoblats –sumen 13,5 milions d'habitants, el 35% del total– situats en el pol econòmic més potent de l'Estat tenen, en canvi, un únic representant entre els 14 que integren el gabinet. Un sobre 14, és a dir, el 7%.

Ni tan sols hi havia valencians o balears a les travesses. Els ex-presidents respectius –Alberto Fabra i José Ramón Bauzá– han estat recol·locats al Senat, on conviuen amb uns altres històrics de la política casolana, com ara Joan Lerma, José Montilla, Francesc Antich o Rita Barberà. De nous valors, ni el PPCV ni el PP balear no en tenen gaires, i l'estigma de la corrupció els fa molt temuts. Qui pot assegurar-li a Rajoy que un popular valencià o balear no apareixerà implicat, quan siga, en un cas irregular?

Amb tot, la manca de pes polític dels valencians i balears s'hi notarà i molt, a Madrid. La legislatura promet ser curta però intensa. Les opcions dels actuals governs PSPV-Compromís i PSIB-Més de continuar en el poder passen, en bona mesura, per la capacitat d'aconseguir un bon finançament de part de l'Estat. Sense més recursos –amb un Govern espanyol que boicotege les seues

potencialitats–, els dirigents progressistes del País Valencià i les illes Balears ho tindran ben magre. Els hi va la vida.

L'andalusa Susana Díaz pot estar molt més satisfeta que Ximo Puig i Francina Armengol, perquè quatre dels ministres de Rajoy són oriünds de la seua comunitat: a més de Montoro i la titular de Treball, Fátima Báñez, que ja hi eren, Juan Ignacio Zoido –ex-alcalde de Sevilla– accedeix a Interior i el gadità Alfonso Dastis, a Afers Exteriors.

Un pes considerable que només igualen els madrilenys Luis de Guindos, Rafael Polo –a Economia i a Justícia, on ja hi eren–, María Dolores de Cospedal i Álvaro Nadal –s'estrenen al Govern, a Defensa i Energia, Turisme i Agenda Digital, respectivament–, i que fins i tot superen si els hi sumem Íñigo Méndez de Vigo, el ministre d'Educació i Cultura, que a més exercirà de portaveu. Bé que nascut a Tetuan, un protectorat espanyol, de ben petit va traslladar-se a Madrid, on va estudiar.

Els altres ministres que decanten per complet el mapa cap a ponent són la vice-presidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, que perd les funcions de portaveu però guanya la gestió de les administracions territorials, la també vallisoletana Isabel García Tejerina, que es manté a Agricultura i Medi Ambient, a més del nou titular de Foment, Íñigo

EL MATEIX INTELLOCUTOR. El malson dels presidents valencià i balear, Ximo Puig i Francina Armengol, també tindrà continuïtat. Hauran de negociar amb Cristóbal Montoro, el ministre d'Hisenda, el nou model de finançament de les autonomies, un debat que a Catalunya ja ha quedat superat per la impossibilitat de millorar-lo substancialment.

de la Serna, que fins ara feia d'alcalde de Santander.

Cinc madrilenys, quatre andalusos, dues vallisoletanes, un càntabre i una catalana, sota la presidència del gallec Rajoy, completen un mapa ministerial impensable a l'inrevès, amb cinc catalans, quatre valencians i dos balears.

El corredor, més lent encara?

Un handicap especialment sever en el cas de les infraestructures, perquè el retard que acumula el corredor mediterrani encara podria agreujar-se. Les preferències de tipus radial que han demostrat sempre els governants espanyols no haurien de canviar, si atenem la composició de l'executiu.

I és que una repassada als titulars del Ministeri de Foment és una bona mostra del biaix de la política espanyola. Des que José María Aznar va aterrar a La Moncloa, l'any 1996, tots els ministres del ram han sigut naturals dels territoris

pels quals discorren el corredor central i el corredor atlàntic, els dos competidors del corredor mediterrani quant a inversions, malgrat el seu menor impacte en el conjunt de l'economia estatal.

Així, Aznar va nomenar primer ministre de Foment el madrileny Rafael Arias-Salgado, que va atendre una demanda expressa de José María Aznar: concloure l'autovia València-Madrid, que els socialistes havien estat incapaces de finalitzar pels problemes que hi posava el manxec José Bono. L'obra va ser possible gràcies a la inversió multimilionària del primer Govern espanyol del PP, que va salvar els inconvenients ambientals amb una bona suma de diners, gràcies a la qual va ser possible d'alterar el traçat inicialment previst.

De fet, no va ser l'única connexió de València amb Madrid que el PP va projectar llavors. L'aprovació del trajecte de l'AVE que havia d'unir ambdues ciutats es remunta a aquella època, quan els presidents Bono, Eduardo Zaplana i Alberto Ruiz-Gallardón van acordar-lo en un acte solemne en què l'últim va dir que, gràcies a aquesta infraestructura, "els valencians ja no hauran de mirar cap al nord". En les seues memòries, Aznar també va deixar clar que els lligams València-Madrid havien de permetre que els valencians enfortiren "una posició pròpia davant l'expansionisme del nacionalisme radical des de Catalunya i València mateix".

Després d'Arias-Salgado va arribar Francisco Álvarez-Cascos, madrileny arrelat a Gijón des de ben jove, i ja amb el PSOE, l'andalusà Magdalena Álvarez, que va abandonar el Ministeri enmig d'algunes polèmiques sonores amb el Govern català. El seu substitut va ser José Blanco, mà dreta de José Luis Rodríguez Zapatero, un gallec que va preocupar-se, sobretot, a accelerar les obres que han d'unir Madrid i la Corunya per alta velocitat. Unes obres caríssimes que van abaratir-se gràcies al recorregut pel que es va optar finalment, que passa per Zamora i Ourense, per comptes de Ponferrada i Lugo.

Precisament de Zamora era l'última ministra de Foment i actual presidenta del Congrés, Ana Pastor. Una zamorana molt lligada a Pontevedra, per on es presenta a les eleccions. La Pontevedra de Rajoy. Molt central i molt atlàntic, tot plegat. •

Un corredor central (i atlàntic) de ministres

Des del 1996, tots els ministres de Foment dels governs d'Aznar, Rodríguez Zapatero i Rajoy han estat arrelats als territoris pels quals discorren els corredors central i atlàntic.

